

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący: SSR Monika Pieczara

Protokolant: Monika Żuberek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2015 roku w Ś.

sprawy z p o w ó d z t w a (...) **Sp. z o.o. z siedzibą w W.**

p r z e c i w k o **B. S.**

o zapłatę kwoty 1.681,82 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko B. S. o zapłatę kwoty 1681,82 zł.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 10 września 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. VI Nc-e (...) uwzględnił powództwo powoda w całości.

Postanowieniem z dnia 6 października 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. VI Nc-e (...), wobec skutecznie złożonego sprzeciwu, postanowił przekazać rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Świdnicy.

Powód uzupełniając pozew do potrzeb obecnego trybu postępowania podtrzymał pozew, tj. wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kwoty 1681,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych prawem.

Uzasadniając swoje stanowisko strona powodowa wskazała, że strony postępowania zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącą udziału w promocji (...), na podstawie której pozwany uprawniony był do korzystania z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez stronę powodową. Pozwany, zgodnie z zawartą umową, zobowiązany był do dokonania odpowiedniej liczby zasileń konta określoną kwotą minimalną. Pozwany nie dokonał 24 określonych umową zasileń, tym samym naruszając warunki umowy, wobec czego powód skierował do niego datowane na dzień 1 kwietnia 2014 roku oświadczenie o planowanym rozwiązaniu umowy z dniem 17 kwietnia 2014 roku, a następnie dnia 17 kwietnia 2014 roku wystawił notę obciążeniową wraz z powiadomieniem o rozwiązaniu umowy oraz wezwaniem do zapłaty. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie dokonał jednak spłaty zadłużenia.

Po uzupełnieniu sprzeciwu w sposób odpowiedni dla postępowania aktualnego pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o to, by koszty postępowania poniosła strona powodowa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że w dniu 13 lutego 2014 roku podpisał umowę ze stroną powodową o świadczeniu usług telekomunikacyjnych. Wskazał, że na telefon i aktywację miał poczekać ok. trzech dni. Po tym czasie okazało się, że pozwany miał jeszcze czekać, co wobec faktu, iż wyjeżdżał za granicę skłoniło go do skorzystania z usług innej firmy i rezygnacji z usług powoda. Pozwany podał, że od powoda nie otrzymał żadnej kopii umowy. Po powrocie do Polski, jako że w domu pozwany zastał wezwanie do zapłaty, udał się do punktu strony powodowej, gdzie poinformowano go, że telefon komórkowy czeka na odbiór, pracownicy nic nie wiedzieli o fakcie, iż pozwany zrezygnował z usług powoda.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego strona powodowa podniosła, że umowa z pozwanym została zawarta w dniu 13 lutego 2014 roku, zaś aktywacja usług nastąpiła 2 dni później, tj. w dniu 15 lutego 2014 roku. Powód nigdy nie odnotował w systemie jakiegokolwiek informacji o rzekomym wypowiedzeniu złożonym przez pozwanego, a umowa została rozwiązana wskutek niedotrzymania przez pozwanego warunków umowy, tj. niedokonania żadnego spośród 24 doładowań.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lutego 2014 roku (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z pozwanym B. S. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) dla numeru przenoszonoego. Zgodnie z zawartą umową pozwany zobowiązany był do dokonania odpowiedniej liczby zasileń konta określoną kwotą minimalną. Aktywacja usługi nastąpiła w dniu 15 lutego 2014 roku.

Dowody:

- umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 13 lutego 2014 roku – k. 31-33,
- wydruk komputerowy z systemu powoda z informacją o aktywacji usługi z dniem 15 lutego 2014 roku – k. 56,
- wniosek o przeniesienie przydzielonego numeru z dnia 14 lutego 2014 roku – k. 57,
- pełnomocnictwo udzielone przez pozwanego z dnia 13 lutego 2014 roku – k. 58,
- załącznik nr 1 z dnia 13 lutego 2014 roku – k. 59,
- oświadczenie pozwanego z dnia 13 lutego 2014 roku – k. 60.

Pozwany na telefon komórkowy i aktywację miał poczekać ok. trzech dni. Po tym czasie udał się do punktu, w którym zawierał umowę, tj. przy ul. (...) w Ś., gdzie okazało się, że ma jeszcze czekać, co wobec faktu, iż pozwany wyjeżdżał za granicę skłoniło go do skorzystania z usług innej firmy i rezygnacji z usług powoda, które to oświadczenie złożył tego dnia ustnie.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego B. S. – e-protokół z dnia 24 marca 2015 roku k. 66.

Pozwany nie dokonał 24 określonych umową zasileń, tym samym naruszając warunki umowy, wobec czego powód skierował do niego oświadczenie o planowanym rozwiązaniu umowy z dniem 17 kwietnia 2014 roku, a następnie dnia 17 kwietnia 2014 roku wystawił notę obciążeniową (uwzględniającą naliczoną karę umowną) wraz z powiadomieniem o rozwiązaniu wyżej wymienionej umowy oraz wezwaniem do zapłaty. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie dokonał spłaty żądanej kwoty.

Dowody:

- Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów (...) k. 37-42,

- oświadczenie o rozwiązaniu umowy z dnia 1 kwietnia 2014 roku – k. 34,
- nota obciążeniowa z dnia 17 kwietnia 2014 roku – k. 35,
- powiadomienie pozwanego o rozwiązaniu umowy oraz wezwaniu do zapłaty z dnia 17 kwietnia 2014 roku – k. 36.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydyczny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 kpc i art. 6 kc. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W niniejszej sprawie na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej pomiędzy stronami w dniu 13 lutego 2014 roku, biorąc za podstawę art. 354§1 kc, zgodnie z którym dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom w zw. z art. 56 ust. 1 Ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 roku, poz. 243 j.t.), który stanowi, że świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Pozwany potwierdził fakt zawarcia tejże umowy, przyznał, że na dokumencie tym widnieje jego podpis, jednakże zdecydowanie zaprzeczył okoliczności, by od strony powodowej otrzymał aparat telefoniczny. Treść wiarygodnych zeznań pozwanego jednoznacznie wskazuje, iż po trzech dniach od zawarcia umowy wypowiedział ją ustnie i zrezygnował z usług powoda, bowiem wciąż nie otrzymał telefonu komórkowego, który był mu niezbędny wobec planowanego wyjazdu za granicę. Poza wskazaną umową strona powodowa nie przedłożyła żadnego dokumentu na potwierdzenie faktu, iż pozwany otrzymał przedmiotowy telefon komórkowy. Ponadto pozwany zasadniczo przeczy, by zawarł umowę z powodem wskutek przeniesienia numeru telefonu z sieci innego operatora komórkowego, kwestionując przy tym swoje podpisy na dokumentach dołączonych do pisma powoda z dnia 25 lutego 2015 roku. Na podstawie jedynie twierdzeń strony powodowej Sąd nie mógł ustalić, że pozwany otrzymał telefon komórkowy. W ocenie Sądu dowody dołączone do pozwu okazały się niewystarczające dla uwzględnienia powództwa.

Zawodowy pełnomocnik powoda powinien być świadomy wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku zaniechania powinności udowodnienia dochodzonych roszczeń, szczególnie, że przepis art. 207§3 zdanie drugie kpc nie ogranicza w żaden sposób uprawnienia do składania wniosków dowodowych. Bierność strony w zakresie dowodzenia powoduje ujemne następstwa jej pasywnej postawy, bowiem fakty nieudowodnione zostaną pominięte i nie wywołają oczekiwanych skutków prawnych, co ostatecznie może oznaczać przegranie procesu. Strona nie może liczyć na to, że sąd zainicjuje przeprowadzenie dowodów, które mogłyby służyć poparciu jej twierdzeń. W tych okolicznościach stwierdzić należy, że powód nie przedstawił dowodów, z których wynika obowiązek pozwanego zapłaty dochodzonej kwoty, w szczególności nie wykazał doręczenia pozwanemu telefonu, a w konsekwencji nie udowodnił faktów, z których wywodzi swoje roszczenie.

Wobec braku dowodów świadczących o istnieniu zobowiązania pozwanego wobec powoda z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione na podstawie art. 6 kc.